

Det är nödvändigt att du är en man med inre liv.

Det är nödvändigt att du är en ”Guds man”, en man med inre liv, en bönens och offrets man. Ditt apostolat måste flöda ur ditt liv ”inuti”. (Vägen, nr 961)

16 mars

Inre liv. Helighet i vardagens uppgifter, helighet i små saker, helighet i yrkesarbetet, i vardagens göromål ...; helighet för att helga sin omgivning. En bekant till mig - jag

lyckas aldrig lära känna honom helt och hållet - drömde en gång att han färdades med flygplan på mycket hög höjd, men inte inuti flygplanet, utan på en av dess vingar. Stackaren! Vad han led och vändades! Det verkade som om vår Herre ville få honom att förstå att just så - osäkra, vacklande - färdas i Guds höjder de apostoliska människor som saknar inre liv eller missköter det: i ständig fara för att störta, lidande, osäkra.

Jag tror faktiskt att de riskerar att gå vilse, de som hänger sig åt olika aktiviteter - åt aktivism! - och åsidosätter bön och offervilja och de medel som är oundgängliga för att uppnå en solid fromhet: att ofta ta emot sakramenten, meditera, göra samvetsrannsakan, att läsa andlig litteratur, att umgås förtroligt med Jungfru Maria och skyddsänglarna ... Allt detta bidrar dessutom, med oersättlig effektivitet, till att den kristnes vardag är så behaglig, för ur

hans inre rikedom flyter Guds
ljuvhet och lycka som honung ur
vaxkakan.

I vårt inre liv och i vårt yttre
uppträdande, i umgänget med andra
människor och i arbetet bör vi alla
ständigt hålla oss i Guds närvaro, i
ett samtal - en dialog - som inte visar
sig utåt. Rättare sagt, den tar sig
vanligtvis inte uttryck i ord, men den
skall visst märkas genom den iver
och den kärleksfulla omsorg som vi
lägger ned på att avsluta våra
uppgifter, oavsett om de är viktiga
eller av mindre betydelse. (Guds
vänner, nr. 18-19)